

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τό φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καί τῆς «Οικογενεῖας» τιμᾶται παντοῦ δραχμῆς 4. Ἡ ἀδελφότης ὑπερτίμησέν τον παρά τῶν ὑποπεριτρεφέντων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὁπὸ τῶν ἀναγνώστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καί μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρήσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὕπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προημεριάξωμεν τὰς ἐκδόσεις μας καί νὰ ἐγγραφοῦν ἀνοδηρομτῶν τῶν περιοδικῶν μας, ἅλλα δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἐπιτηγῶν. Γὰρ νὰ τοὺς διακολλῶμεν σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ἐπι δεχόμεθα τὸ ἀντίστοιχόν τῶν συνδρομῶν, φῶλον, βιβλίον, ἡμερολόγιον κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἷσθι καταθέσει τήν.

« Δ ὀ κ ι μ ο ν Π ο ι η τ ῆ ν », Κηφισιδί... Σὰς ἀπαντᾶμε εὐλικρινῶς: Τὸ ποιητὴν σὰς ἔχει πολλὸν καλοῦς καί πολλὸν κακοῦς στίχους. Ἀλλοῦ τὸ μέτρο παῖε μηχανικῶς κ' ἄλλοι ἐκτροχάζεται κυριολεκτικῶς καί ἀφηνιάζει. Ἰδοὺ π. χ. ἡ ἀρχὴ καί τὸ τέλος τοῦ ποιήματός σας:

ΑἰΣΙΟΔΟΣΙΑ

Ἦμουν κάποτε κ' ἐγὼ
ἐν ἀγάθαι σὸν ἀργό
κ' ἐπαιζὼ νύχτα καὶ μέρα
μὲ τὸν μυρωδάτο ἀέρα.
Στὴν τραλλὴ ἀφροντίειά μου
ἐμοιαζά κερκιδάλλο,
καί τῆς πάχνης τὸν ἀχνό
ἐπαισιὰ γιὰ φορεσιὰ μου.
Τὰ ποικιλὰ ἐκλεισθεῖσαν
σὰ κλειὰ μὲ τὰ κλαδιά
κ' ὅταν μ' ἀπεχαιροῦσσαν
εἶχα τὴ λύπη στὴν καρδιά.

Ἄπ' τὰ δάκρυα ποὺ χυθῆκαν
κάποιου ἀπόρου ποιηστῆκαν
κ' ἀπὸ τὸ παλῆο φυτό
βγήκε δέντρο ἀψηλό.
Τὸ δέντρο αὐτὸ δὲν εἶνε κυπα-
ρίσει,

ἀλλὰ πολὺ εἶνε πῶ ὠψιλότε-
ρὴ ζωῆς εἶνε ἡ βροσύνη
κ' ἔχει καὶ χρυσὸ κρονονό.
Κ' ὁ καρπὸς του ἔχει ἀξία!
τόνομά του εἶνε: ΑἰΣΙΟΔΟΣΙΑ!

Καί τώρα ἀκούστε μας: Θὰ γράφατε καλοῦς στίχους. Γιὰ νὰ γίνῃ ὁμοῦ αὐτὸ πρέπει νὰ προσέχετε, νὰ μὴ γράφατε βιαστικά, νὰ ξαναδιαβάτε καὶ νὰ διορθώσετε τὰ ποιήματά σας.

Β. Μ. Π. ο. υ. λ. ο. υ. γ. ο. ὑ. ρ. η. ν. Φυλακὰς Πύλου. Μᾶς γράφατε στὴν ἐπιστολή σας.

Κύριε Διὰ

Ἐσπεροῦσθε παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσετε εἰς τὸ ἔγκριτον περιοδικὸν Ἰχθὺν τὴν ἐπιθυμίαν μου ὅπως εὖρω σὺς γυρον χήραν τριάκοντα ἐτών.

Ἡ ποιητὴν μου λέγει ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ἐχω ἡδη ἐκτίσει ποιητὴν ἑξαετοῦς εἰρητῆς.

Μὲ εὐγνωμοσύνην
Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ κ.τ.λ.

Τὸ «Μπουκέτο» δὲν δημοσιεύει τίποτε εἰδους ἀγγελίας. Δὲν δημοσιεύει ποτὴ καὶ γιὰ κανένα δὲν ἔκαμε ἐξαιρέσι. Ἐκτός ὅμως αὐτοῦ σὰς ρωτᾷμε: Γιατὶ θέλετε νὰ βγῆτε ἀπὸ τὴν μιά φυλακὴ καὶ νὰ μπῆτε στὴν ἄλλη, τὴν τοῦ γάμου; Γιατὶ ζητᾶτε νὰ πῶσθε ἀπὸ τὸ χεῖρον τοῦ χεῖροῦ τερῶν ἡ μᾶλλον ἀπὸ τὸ χειρὸ ῥότῶν εἰς τὴν... Χήρα ν; Πάντως ἀφοῦ σὰς ἀρῶσιν τὰ θεομὰ τοῦ γάμου, ἀνοῦ θέλετε νὰ γίνετε... ἰσοβίτης τοῦ Ἰγμενοῦ, σὰς εὐχόμεθα, ἐκ βάθους καρδιάς, νὰ βρῆτε τὴν χήραν ποὺ ζητεῖτε. Ἀκολουθητῆ φρονιεται καί σεὶς τὸ ρητόν: « Δ ὄ ν ο ν ν α ἰ κ ὦ ν π ρ ο κ ρ ο ι μ ῆ ν ὠ ν η χ ή ρ α β ἔ λ τ ι σ ὁ ρ ο ν ».

Μη... ΧΗΡΟΤΕΡΑ!...

Κ. Β. Α. Νέον Ἀναγνωστάς κ. ν. Ἐνταῦθα.— Ἰδοὺ αἱ ἐκδόσεις μας καί ἡ τιμὴς τους.
Ποὺ φερᾶν: «Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑ» Δραχ. 50. Μπράμι Στόουκας: «Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ» Δραχ. 30. Ἐντυχὰρ Πίε: «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ἈΡΘΥΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΑΝΟΣ ΠΥΜ» (2 τόμοι) Δραχ. 20. Ὀνορέ Μπαλζάκ: «Η ΠΑΗΓΩΜΗΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» Δραχ. 20. Ἰουλίον Βέρν: «Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» Δραχ. 20. Ἐρρ. Γκερβίλ: «Η ΣΟΝΙΑ» Δραχ. 20.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντῆς: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' Ἐν ἔτος Δραχ. 200	Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
Ἐξάμηνος > 100	Ἄμερικῆς > 2

καί δι' ἄλλη τὴν Ἀφρικὴν καί Βαλκάνων Κογκὰ ἔπεται συνδρομὴ σελίτια 30 Ἀἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικά κινῶσασα δέν ν' ἀπευθόσασα πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λεκα 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δραχ. 4

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατά φύλλον πώλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἑατρωσασομένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοποῦλου

15. Στήθεσον: «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΗΛΗ ΖΩΗ» Δραχ. 15. Σέλ. Λαγκοπέπ: «Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» Δραχ. 15. Μωζέ: «Η ΜΟΝΟΜΑΡΤΗ» Δραχ. 15. Πλ. Ροδοκανάκη: «ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΓΙΑΣΕΜΙΑ» Δραχ. 5.
Ἐκτός αὐτῶν τῶν βιβλίων ἑξεδωθῆσαν καί τὰ ἑξῆς: τὰ ὅποια δίδονται ἐναντί 4 δελτίων τῶν περιοδικῶν μας καί 8 δραχμῶν.

Ἄλφρονσου Κάω: «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ». Ἄλεξ. Λουμά, οἰοῦ: «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ». Ἀββά Προβῶ: «Η ΜΑΝΟΝ ΔΕΣΚΩ». Ἄλφ. Λαμαρτίνου: «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΑ». Ἄλφ. Μυσσέ: «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ».

Πρόκειται περὶ μᾶς σειρᾶς ἐρωτικῶν ἀριστουργημάτων ἢ ὅποια θὰ συμπληρωθῆ καί μὲ νέα ἐργα ταυροκόμιον φήμης; τὰ ὅποια θὰ ἐκδοθῶν προσεχῶς. Ἡδη ἐτοιμάζεται τὸ αἰσθητικὸ ἀριστοῦργημα τῆς Ντελλὸ «Ὁ Ἔρως Θραιμενίει». Μπορεῖτε νὰ περάσθε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας, ἐφ' ὅσον μένετε στὴν Ἀθήνα, νὰ προημεθωθῆτε ὅτι θέλετε.

Ἐμμανουὴλ Μανουηλίδην, Πειραιᾶ.— Τὸ διηγήματός σας ὄχι καλὸ, δυστυχῶς. Κατώτερον καὶ ἀπὸ πρωτόλειον. Γι' αὐτὸ σὰς συμβουλεύουμε νὰ σφῆτε νὰ γράφατε. Διαβάσει προηγουμένως, ἀγαπητὴ κύριε, διαβάσει ποτὸ. Κι' ἔπειτα ξαναδοκιμάσετε. Νὰ τώρα ἡ ἀρχὴ τοῦ διηγήματός σας:

«Ἐἰς ἓνα χωριὸ ἔμενε μιά οἰκογένεια ἢ ὅποια ἔζοῦσεν μὲ μόνον πόνον τὰ μικρὰ ἐσοδα ἀπὸ τὰ κτήματα. Ὅταν τὰ παιδιὰ ἀρχῶσαν νὰ μεγαλόνουν καὶ μὴ μποροῦντας νὰ ἀνταπεῖληθῆ εἰς τὰ ἐξοδα ἀρχῶσαν νὰ τοὺς κυπῆ ἡ δυστυχία. Μίαν ἡμέραν ὁ πατέρας λέγει εἰς τὰ παιδιὰ του. Πρέπει νὰ φύγω νὰ ὑπάγω σὲ ἄλλο μέρος νὰ ἐργαστῶ καί ἴσως μπορέσω νὰ μὴν λύθη ἀπὸ τὸ σπῆτι τὸ καθημερινὸν ψωμί.

Πράγματι μετ' ὀλίγας ἡμέρας μὲ κατὶ ὀλίγης οἰκονομίας ὅπου ἔμαζερε ἔβρνεκε διὰ ἓνα μεγάλον χωριὸ. Ὅταν ἔρτοσεν ἐκεῖ ἔπειτα κατέβηκε εἰς ἓνα πλοῖονον γεωργόν, διὰ νὰ πῶσῃ δουλεύῃ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τὰ βῆκε διαφορετικὰ ἀπὸ ὅτι τὰ ὑπολόγιζε, δηλαδή ὁ μισθὸς ὅπου θὰ ἐλάμβανε ἦταν μόνον διὰ νὰ τρώγῃ μόνον του.

Ἐνὸς κείνους ἦθελεν νὰ στείλῃ στὴ οἰκογένειά του διότι θὰ πεθάνεν τῆς πένινας ἄν ἓνα μήνα δέν τούς ἔστειλε.

Ἐσκέφθηκε νὰ γυρίσῃ πῶ ἄλλὰ χρέηματα δέν εἶχε καί Ἀναγκάστικε νὰ ἐργασθῆ Τὸν πρῶτον μῆνα εἶχε καί τροφή τὸ δεύτερον ὅμως δέν τὸν ἴδωσαν. Ἐπομένως ἔβρασε νὰ κρατῆ τὸν μισθὸν διὰ νὰ μὴν πεθάνῃ τῆς πένινας. Ἀλλὰ δέν τὸ ἐπὶρξε προσημτέρον εἶνε νὰ πεθάνω ἔνω παρὰ τὰ παιδιὰ μου μόλις ἐλάμβανεν τὸ μικρόν μισθόνον τὸν ἔστειλε σπῆτι του.

Ἐκείνους παρακαλοῦσι τοὺς ὑπηρετᾶς καί τοῦ ἐμάζεραν τὰ ἀποκόμα κ.τ.λ. κ.τ.λ.»

Ἐνα διηγήμα, ἀγαπητὴ κύριε, δέν γράφεται εὐκόλα. Χρειαίεται πείρα μεγάλη, χρειαίεται μόρφωση, χρειαίεται ταλέντο. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους δέν ἔχομε στὴν Ἑλλάδα πλοῖσιαν καὶ ἀξιολόγων περὶογραφιῶν. Διαβάσειτε λοιπὸν, ὅσο πολὺ μπορεῖτε. Καί μὴν λησμονεῖτε, νὰ στέλνετε δικαιομα κρήσεος μαζὺ μετὰ τὰ χειρόγράφατά σας, ἀφοῦ τὸ περιοδικὸν ἔχει θέσει αὐτὸν τὸν ὅρον.

Εἰρήνην Κ. μ. π. ἀ. Πάτρας.—Τὸ ποιηματικὸν σας πολὺ τραφερό βεβαία, ἀλλὰ ὄχι ἐπιτυχῆς. Ἰδοὺ:

Κατὰ τὴν παραμονὴν μου στὸν εὐωδὴ Πόρο

Ποῦ ἦτο δι' ἐμὲ τὸ πᾶν Ἀγάθησιν ἔταν ἀερωτόρο
Μὰ τῆς καρδιάς του τὸ βολὰν
Δὲν λειτουργοῦσε μετ' εὐκολίαν
Καί ἐνὸ ἐκάνναμε μαζὺ μπαιν
ἀπόμεινα εἰς τοῦ λουτροῦ τὴν κρῦα

Καί τώρα ρωτῆμαι σὰν χαζὴ:
—Νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴν ζῆ;